

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 193/2013
12.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. адв. И.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 83/10 од 25.07.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1000/12 од 25.04.2013. године, у седници већа одржаној 12.12.2013. године, донео је, већином гласова

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 83/10 од 25.07.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1000/12 од 25.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 83/10 од 25.07.2011. године окр.Д.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужилаштва у Пожаревцу и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1000/12 од 25.04.2013. године преиначио првостепену пресуду тако што је окр.Д.С. огласио кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од једне године а жалбу браниоца у осталом делу, као и жалбу Основног јавног тужиоца у Пожаревцу одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Д.С., адв. И.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан, да укине обе пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном

суду на поновно одлучивање или да обе пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је другостепени суд, поводом жалбе, преиначио првостепену пресуду у погледу виности јер изреком првостепене пресуде тежа последица није била обухваћена виношћу, међутим, према захтеву и другостепени суд је повредио материјално право у вези са психичким односом окривљеног према учињеном делу, јер није навео виност у односу на основно дело већ само у односу на тежу последицу. Како се без утврђивања виности не може утврдити ни кривица, то према захтеву, окривљени није ни могао бити оглашен кривим за кривично дело за које је оптужен.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, јер је другостепени суд, у жалбеном поступку отклонио битну повреду одредаба кривичног поступка на коју је бранилац основано указао у жалби и у изреци другостепене пресуде описао облик виности окривљеног и у односу на основно дело (угрожавање јавног саобраћаја) и у односу на тежу последицу (смрт оштећеног). Осим тога, другостепени суд је и у образложењу пресуде, дајући разлоге везане за психички однос окривљеног према учињеном делу, јасно навео да је окривљени и у односу на основно дело и у односу на смртну последицу поступао са свесним нехатом.

Другостепени суд је, дакле, несумњиво утврдио постојање свих битних елемената кривичног дела за које је окр.Д.С. оглашен кривим и осуђен, па се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП.

Остали наводи захтева односе се на чињенично стање утврђено у првостепеном и другостепеном поступку, што одредбом члана 485. став 4. ЗКП није предвиђено као законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окр.Д.С. неоснованим, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.